

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/57/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010322
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3819010322.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 16.10.2019 v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Bielika a prísediacich Boženy Vidovej a Marty Mikušovej v trestnej veci proti obžalovanému I. X.

r o z h o d o l :

Obžalovaný I. X., nar. XX.XX.XXXX v Bojniciach, trvale bytom Prievidza, t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava,

je vinný, že

dňa 10.08.2018 o 10.09 hodine v Prievidzi na ulici Š. T. 1, z uzamknutej vitríny v zadnej časti prevádzky klenotníctva spoločnosti U. s.r.o., so sídlom S. T. 1, Prievidza, IČO: XXXXXXXX presne nezisteným predmetom a spôsobom prekonal zámok vitríny, ktorú následne otvoril a zvnútra odcudzil 4 kusy strieborných náhrdelníkov a to 1 kus tepaný a ródiovaný náhrdelník zo striebra o dĺžke 45 cm a hmotnosti 19,3 g; 1 kus tepaný a ródiovaný náhrdelník zo striebra o dĺžke 42 cm a hmotnosti 12,7 g; 1 kus tepaný a ródiovaný náhrdelník zo striebra o dĺžke 42 - 45 cm a nezistenej hmotnosti; 1 kus tepaný a ródiovaný náhrdelník zo striebra o dĺžke 45 cm a nezistenej hmotnosti, ktoré si vložil do vrecka nohavíc a z predajne odišiel, čím spôsobil poškodenú spoločnosť U., s.r.o., so sídlom Š. T. 1, Prievidza, IČO: XXXXXXXX škodu vo výške 410,- eur,

teda

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, čin spáchal vlámaním, tým spáchal

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona č. 214/2019 Zbierky zákonov (ďalej Tr. zák.) a za to sa

odsudzuje:

Podľa § 212 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému I.ovi X.ovi trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. 0T 111/2019 zo dňa 5.9.2019, právoplatný dňa 20.9.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaný I. X. je povinný uhradiť spoločnosti U., s.r.o., so sídlom Š. T. 1, Prievidza, IČO: 480108295 škodu vo výške 410 euro.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní potom, čo obžalovaného po prednesení obžaloby upozornil, že konanie uvedené v obžalobe v prípade uznania viny môže byť posúdené vzhľadom na novelu Trestného zákona č. 214/2019 Zbierky zákonov ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona; vypočul obžalovaného, svedkov W., P., T., so súhlasom prokurátora a obžalovaného podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku prečítal výpoveď svedkyne W. z prípravného konania. Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku so súhlasom prokurátora a obžalovaného oboznámil znalecký posudok číslo listu 103 - 116. Podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku oboznámil videozáznam z čísla listu 119.

Podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil zápisnicu o trestnom oznámení číslo listu 2 - 8, zápisnicu o rekognícii číslo listu 54 - 67, zápis o inventúre číslo listu 74 - 91, zápisnicu o ohliadke miesta činu číslo listu 92 - 101, odborné vyjadrenie číslo listu 121 - 122, správy číslo listu 127 - 129, 142, rozsudok číslo listu 131 - 132, 134 - 135, 136 - 140, výpis z evidencie priestupkov číslo listu 145, register trestov číslo listu 150 - 152, 212 - 214, spis Okresného súdu Prievidza č. OT 111/2019.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní, okrem iného uviedol, že zo skutku sa cíti byť nevinný. Nikdy nemal problém priznať sa k tomu, čo spáchal. Nevie uviesť, kde polícia zobrala, že tento skutok spáchal on. Podľa jeho názoru nie je možné za 42 sekúnd otvoriť zámok FAB, otvoriť vitrínu, zobrať striebro za 410 euro, zavrieť vitrínu, zamknúť vitrínu a ešte sa stihnúť porozprávať s predavačkou. V prípade, že by uvedené striebro nebolo vo vitríne, možno, že by to stihol. Na otázku predsedu senátu uviedol, že je pravdou, že v uvedenom klenotníctve bol prítomný. Skutok však neurobil. Na otázku prokurátora uviedol, že do klenotníctva išiel z dôvodu, že chcel kúpiť priateľke darček. Bol pred výplatou, priateľku W. chcel prekvapiť darčekom. Po príchode do klenotníctva pozeral náušnice, vitríny, potom k nemu pristúpila predavačka. Ukázal jej na nejaké náušnice, potom sa otočil a išiel preč. Na otázku prokurátora, prečo svedkyňa P. popiera, že by spolu viedli nejaký rozhovor, uviedol, že to nevie vysvetliť. Na otázku z akého dôvodu nie je vidieť na videozázname, že by ukazoval na nejaké náušnice uviedol, že preto lebo videozáznam je prerobený. Nevie uviesť, kto videozáznam prerobil. V spise sa nachádza iný videozáznam ako mu bol ukázaný na polícii. Rozdiel je v tom, že ukazoval na tie náušnice. Na otázku prokurátora uviedol, že keď bol zamestnaný v pizzerii G. dostával výplatu každý deň. Dostával 40 euro. V tej dobe býval v garsonke, mesačne platil nájom 80 euro. V pizzerii mal trvalý pracovný pomer.

Svedok W., okrem iného uviedol, že v čase skutku nebol prítomný na predajni, o krádeži bol informovaný kolegyňou z predajne. Do predajne sa dostavil behom piatich minút. Zistil, že uvedená vitрина je prázdna. Ihneď išiel pozrieť videozáznam, potom zavolali políciu. Na otázku prokurátora uviedol, že síce je obžalovaný ostrihaný, podľa jeho názoru je to však osoba na videozázname. Na videozázname vidieť ako vošiel do predajne, postavil sa k vitríne odkiaľ zmizli strieborné šperky. Na videozázname priamo nie je vidieť ako vyberá šperky z vitríny. Jednoducho uvedené šperky v predajni ráno boli, po odchode obžalovaného z predajne tam neboli. Toto videl na videozázname. Na otázku prokurátora uviedol, že on osobne v minulosti problém s obžalovaným nemal, má však vedomosť, že takéto problémy s obžalovaným mali kolegyne z iných obchodov. Povedali, že sa pokúšal u nich kradnúť. Boli to drogérie, išlo tiež o drogériu pri ich klenotníctve. Na otázku prokurátora uviedol, že funkčnosť zámku na vitríne skúšal on, taktiež policajt. Tá vitрина je vždy zamknutá, nie je dôvod aby zamknutá nebola. Na otázku prokurátora uviedol, že predpokladá, že kolegyňa po krádeži našla vitrínu odomknutú. Na otázku obhajcu uviedol, že bolo to okolo desiatej hodiny, keď bol kolegyňou informovaný o krádeži, presný čas uviesť nevie. Potom, čo bola prečítaná časť výpovede svedka z prípravného konania, kde uviedol, že kolegyňa mu telefonovala o 10.45 hodine, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, svedok uviedol, že predpokladá, že to bolo tak ako vypovedal v prípravnom konaní. Prevádzka sa otvára o ôsmej hodine ráno. Na ďalšiu otázku obhajcu uviedol, že prvotná informácia od kolegyne bola taká, že obsluhovala dve zákazníčky, bol tam už ďalší zákazník, po jeho odchode zistila, že vitрина je prázdna. Na otázku predsedu senátu uviedol, že podľa toho, čo mu povedala kolegyňa s tým zákazníkom vôbec nekomunikovala. Podotýka, že predajňa má tvar písmena L, keď zašiel za roh nevidela na neho. Je pravdou, že je tam zrkadlo, kolegyňa však komunikovala so zákazníkmi, tieto kupovali zlato, čo má prednosť, prioritu pri predaji. Nevie uviesť akým spôsobom páchatel otvoril zámok. Páchatel sa nemohol dostať ku kľúču,

ten je na druhej strane pultu. Kolegyňa si bola úplne istá, kto bol páchatel' krádeže. Na videozázname bolo vidieť ako ten človek, páchatel' zdvihol ruky.

Svedkyňa P., okrem iného uviedla, že to bolo minulý rok v lete, v predajni akurát mala zákazníkov. V čase, keď týmto zákazníkom tovar balila, vošiel do predajne obžalovaný druhými dverami. Keď sa ho išla spýtať či mu poradí s niečím, akurát odchádzal preč. Predajňa má tvar L, ona bola v jednej časti, obžalovaný bol za rohom. Na otázku prokurátora kedy prišla na krádež uviedla, že po odchode zákazníkov ktorým predávala, po odchode obžalovaného, sa išla pozrieť a tovar chýbal. Na otázku predsedu senátu, prečo ihneď to išla skontrolovať, či mala nejaké podozrenie uviedla, že ani nie, išla sa tam ale pozrieť. Na otázku prokurátora, kedy pred krádežou kontrolovala vitrínu uviedla, že v podstate sa to robí celý deň. Je to stále na očiach. Na otázku prokurátora uviedla, že v čase, keď obsluhovala zákazníčky predmety vo vitríne určite boli. Tie zákazníčky stáli v inej časti predajne, kde majú zlaté šperky. Na otázku ako sa choval obžalovaný uviedla, že ani sa nepozdravil, nič nepovedal, keď sa ho pýtala, jednoducho len odišiel. Keď zistila, že vitrína je prázdna, telefonovala kolegovi, že asi boli vykradnutí. Na otázku prokurátora uviedla, že po odchode obžalovaného vitrínu kontrolovala, bola odomknutá. Predtým bola uzamknutá. Na otázku obhajcu uviedla, že zámok vitríny sa nachádza na strane zákazníkov. Je to zámok asi typu FAB. Na ďalšiu otázku koľko zákazníkov v ten deň mala od rána uviedla, že ich nebolo veľa, možno tie zákazníčky, ktoré kupovali zlato boli prvé. Istá si tým nie je, či pred tými zákazníkmi tam ešte niekto bol. Ten prsteň, ktorý predala zákazníkmi bol zlatý, bola to prvá vec predaná v ten deň. Na otázku obhajcu uviedla, že keď telefonovala kolegovi, bola si istá, že krádež previedol obžalovaný, zavolala mu, že boli vykradnutí. Spôsob akým sa páchatel' dostal do vitríny riešili policajti, ktorých privolali. Podľa jej názoru páchatel' sa zdržal v predajni krátko 2 - 3 minúty. Na otázku predsedu senátu uviedla, že svedkyňa T., predavačka z drogérie od vedľa, už v minulosti videla obžalovaného ako sa pokúšal dostať do tej ich vitríny, bolo to vtedy, keď ona mala zákazníkov. Bola upozornená aby si dávala pozor. Na ďalšiu otázku uviedla, že v tom prípade mal mať obžalovaný niečo v ruke. Priznáva, že v čase krádeže, ktorá je predmetom obžaloby si už nepamätala obžalovaného ako páchatel'a, ktorý sa predtým pokúšal do vitríny dostať, na čo bola upozornená svedkyňou T.. Na otázku predsedu senátu uviedla, že po krádeži kontrolovala kľúčik od vitríny, nachádzal sa na svojom mieste. Na otázku obžalovaného uviedla, že tvrdenie obžalovaného, že komunikovali spolu pri vitríne a pýtal si náušnice, nie je pravdivé. Je pravdou, že manipulovať obžalovaného so zámkom vitríny nevidela. Čo sa týka otázky, dotazu na náušnice, zdá sa jej, že na tieto sa pýtal v prípade prvého pokusu o odcudzenie šperkov.

Svedkyňa T., okrem iného uviedla, že obžalovaného pozná. Bolo to asi 2 mesiace pred krádežou, ktorá je predmetom obžaloby. Vtedy sa pokúsil previesť krádež v tej istej predajni. Videla ako ide ku skrinke a šperhákom sa pokúša skrinku otvoriť. V predajni bolo veľa ľudí, keď ju uvidel, že ho sleduje, obžalovaný odišiel preč. Na otázku prokurátora uviedla, že má pocit, že sa pokúšal dostať do tej istej vitríny, z ktorej v tomto prípade odcudzil veci. Na ďalšiu otázku uviedla, že v ruke mal vtedy akoby zväzok kľúčov, šperhák. Vtedy upozornila predavačku W. aby si dala pozor. Potom, čo bola prečítaná časť výpovede z prípravného konania, kde uviedla, že ten predchádzajúci pokus krádeže bol v júli 2018, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach; svedkyňa uviedla, že si to presne nepamätá, bolo to pred touto krádežou. Na otázku prokurátora uviedla, že pri krádeži 10.08.2018 prítomná nebola, len potvrdila svedkyňu P., že osoba na kamerovom systéme bola osoba ktorú videla predtým pri pokuse krádeže. Na otázku obhajcu uviedla, že s tým kamerovým systémom prišla za ňou v deň krádeže. Na otázku predsedu senátu uviedla, že je pravdou, že obžalovaný sa pokúšal kradnúť aj u nich v obchode, bolo to pred štyrmi rokmi. Vtedy bol prichytený ako si tovar dáva do vrečka. Na otázku predsedu senátu uviedla, že tak ako uviedla vo výpovedi 07.02.2019 v prípravnom konaní zhodou okolností v ten istý deň keď 07.02.2019 vypovedala, bol obžalovaný u nich v obchode.

Na čísle listu 54 - 67 sa nachádza zápisnica o rekognícii zo dňa 13.12.2018 so svedkyňou P.. V rámci rekognície svedkyňa P. vo fotoalbe č. 1 A medzi šiestimi predloženými fotografiami označila na fotografii pod č.3 osobu ako páchatel'a krádeže. Uviedla, že uvedená osoba vošlo do ich klenotníctva dňa 10.08.2018 cca od 10.09 hodine, vtedy obsluhovala iných zákazníkov, pozdravila ho, ale tento neodzdravil. Neskôr, keď ho chcela obslúžiť, spýtala sa či mu niečo ukáže, iba pokrútil hlavou a odišiel z klenotníctva. Osobou pod č. 3 bol obžalovaný. Svedkyňa taktiež vo fotoalbe č. 1 B označila na fotografii pod č. 5 osobu ako páchatel'a krádeže. Osobou pod č. 5 bol obžalovaný.

Na čísle listu 122 sa nachádza odborné vyjadrenie, z ktorého vyplýva, že hodnota odcudzených strieborných náhrdelníkov ku dňu 10.08.2018 bola 410 euro.

Na čísle listu 134, 135 sa nachádza rozsudok Okresného súdu Prievidza č. 2T 82/2014 zo dňa 04.06.2014, právoplatný dňa 04.06.2014, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, bol mu za to uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Skutok krádeže bol spáchaný dňa 08.03.2014 v predajni K. optika, obžalovaný pri krádeži, bez použitia násilia, otvoril neuzamknutú sklenenú vitrínu a odcudzil niekoľko slnečných okuliarov.

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 0T 71/2015 zo dňa 03.03.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. 2To 29/2016 zo dňa 28.04.2016 (číslo listu 136 - 140) bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 18 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Skutok spočíval v tom že dňa 17.08. 2015 v obchodnom centre Korzo obžalovaný v predajni S. odcudzil niekoľko ks hodínok bez použitia násilia zo sklenenej vitríny.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza č. 0T 111/2019 vyplýva, že trestným rozkazom zo dňa 05.09. 2019, právoplatným dňa 20.09.2019 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona č. 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona č. 214/2019 Zbierky zákonov a bol mu uložený nepodmienečný trest 5 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Skutok spočíval v tom, že dňa 03.09.2019 obžalovaný v OD Tesco odcudzil z regálu tovaru v hodnote 7,04 euro.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona č. 300 /2005 Zbierky zákonov v znení zákona č. 214/2019 Zbierky zákonov, pretože si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, čím spáchal vlámaním. Vo veci bola podaná dňa 03. 05. 2019 obžaloba zo dňa 02.05.2019 kde trestná činnosť obžalovaného bola právne kvalifikovaná ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona. Vzhľadom na skutočnosť že k 01.07.2019 nadobudla účinnosť novela Trestného zákona č. 214/2019 Zbierky zákonov, je potrebné konanie obžalovaného vzhľadom na ustanovenie § 2 ods. 1 Trestného zákona (Trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.) posúdiť podľa zákona č. 214/2019 Zbierky zákonov, pretože tento zákon je pre obžalovaného priaznivejší. Obžalovaný spáchanie trestnej činnosti na hlavnom pojednávaní poprel, súd je však toho názoru že jeho obrana bola vyvrátená vykonanými dôkazmi. Uvedené dôkazy tvoria ucelenú sústavu priamych a nepriamych dôkazov, ktoré obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčujú. Predovšetkým treba uviesť že obžalovaný nepopieral prítomnosť na mieste skutku v čase keď za krádež odohrala, poprel len tú skutočnosť, že by krádež skutočne vykonal. Podľa názoru súdu zo spáchania trestnej činnosti je priamo usvedčený výpoveďou svedkyne P., vykonanou rekogníciou v prípravnom konaní, kde táto svedkyňa na predložených dvoch fotoalbumoch označila spomedzi šiestich osôb, práve osobou obžalovaného ako páchatel'a predmetnej krádeže. Taktiež je možné považovať za usvedčujúci dôkaz trestnej činnosti obžalovaného videozáznam z čísla listu 119, ktorý bol v zmysle § 270 ods. 2 Trestného poriadku oboznámený prehratím na hlavnom pojednávaní. Na uvedenom videozázname, síce nie je vidieť, ako potvrdil aj v reakcii na tento dôkaz obžalovaný, moment, keď obžalovaný odcudzil strieborné náhrdelníky, na strane druhej však obžalovaný potvrdil, že je osobou, ktorá sa nachádza na videozázname. Na uvedenom videozázname vidieť ako osoba, obžalovaný zdvihol ruky (toto potvrdil aj svedok W., ktorý videozáznam tiež videl), pričom vzhľadom na postavenie kamery nie je vidieť miesto, kde sa nachádzala vitrína, z ktorej boli odcudzené strieborné náhrdelníky. Z prevedeného dokazovania, najmä z výpovede svedkyne P., je možné však ustáliť jednoznačný záver, že nikto iný ako obžalovaný nemohol uvedenú krádež previesť. Táto svedkyňa potvrdila, že bezprostredne pred krádežou sa odcudzený tovar, strieborné náhrdelníky, nachádzali vo vitríne, bezprostredne po odchode obžalovaného z klenotníctva kontrolu zistila, že sa nenachádzajú vo vitríne. Z uvedeného je zrejmé, že nikto iný ako obžalovaný, prítomný na mieste krádeže nemal možnosť uvedenú striebornú náhrdelníky odcudziť. Taktiež treba uviesť, že svedkyňa P. potvrdila, že uvedenú vitrínu máva počas celej pracovnej doby pod dohľadom, táto je stále na očiach. Ďalšími nepriamymi dôkazmi, ktoré obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčujú, podľa názoru súdu, sú výpovede svedkov W., T.. V súvislosti s výpoveďou svedkyne T. treba poukázať na tú skutočnosť, že táto svedkyňa nielen že krátko po krádeži

identifikovala osobu obžalovaného ako osobu, ktorá sa približne dva mesiace predtým pokúsila previesť v predajni klenotníctva, ktorá bezprostredne susedí z jej predajňou drogéria, krádež, ale aj popísala spôsob akým sa táto osoba - obžalovaný, pravdepodobne za pomoci šperháku pokúsil uvedenú krádež vykonať. Ku krádeži zrejme nedošlo vtedy len z dôvodu, že obžalovaného bezprostredne pozorovala. Aj keď z prehrávaného videozáznamu na čísle listu 119 nie je vidieť spôsob akým sa obžalovaný zmocnil strieborných náhrdelníkov z vitríny, dá sa reálne predpokladať, že krádež vlámaním 10.08.2018, ktorá je predmetom tohto rozsudku, spáchal za použitia šperháku, keďže podľa vyjadrenia svedkyne P. kľúče od vitríny sa nachádzali po krádeži na svojom mieste, na druhej strane pultu, ale uvedená vitrína bola odomknutá. Táto svedkyňa tiež potvrdila, že podľa jej názoru obžalovaný sa mohol nachádzať v priestore klenotníctva po dobu 2 - 3 minúty, pričom počas tejto doby obžalovaného nemohla reálne sledovať, pretože sa venovala zákazníkovi, ktorí kupovali zlatý prsteň a navyše vzhľadom na tvar predajne, písmeno L, nemala po túto dobu obžalovaného pod kontrolou, a preto obžalovaný mal dostatočný čas na odcudzenie strieborných náhrdelníkov pravdepodobne za pomoci šperháku. Svedkyňa P. taktiež vyvrátila tvrdenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že mal údajne počas doby čo sa nachádzal v klenotníctve komunikovať s touto svedkyňou za účelom zakúpenia darčeka pre svoju priateľku. Táto to jednoznačne poprela, uviedla, že aj keď, po vybavení zákazníkov ktorých mala, sa začala zaujímať o obžalovaného, čo si želá, tento bez toho že by na to reagoval urýchlene opustil priestory klenotníctva. Na záver zdôvodnenia, prečo podľa názoru súdu je preukázané, že obžalovaný predmetnú trestnú činnosť spáchal, je potrebné poukázať na to, že spôsob spáchania trestnej činnosti v tejto predmetnej trestnej veci, presne zodpovedá spôsobu páchania trestnej činnosti obžalovaného, za ktorú, ako bolo konštatované vyššie bol viackrát právoplatne odsúdený vo veciach Okresného súdu Prievidza č. 2T 82/2014, č. OT 71/2015, č. OT 111/2019. Na záver ešte súd podotýka, že ani tvrdenie obžalovaného z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní, kde uviedol, že nikdy nemal problém sa priznať, ak trestnú činnosť spáchal, nie je pravdivé, pretože vo veci Okresného súdu Prievidza č. OT 71/2015 trestnú činnosť nepriznal, zo spáchania trestnej činnosti po vykonanom dokazovaní bol usvedčený. Na základe vyššie konštatovaných dôkazov, súd uznal obžalovaného za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona č. 214/2019 Zbierky zákonov.

Obžalovaný ako vyplýva z registra trestov zo dňa 15.10.2019 bol doteraz 11 krát súdne trestaný, z toho v deviatich prípadoch za prečin krádeže podľa § 212 Trestného zákona. Naposledy bol odsúdený vyššie konštatovaným trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. OT 111/2019 zo dňa 05.09.2019, právoplatným dňa 20.09.2019. Podľa výpisu z evidencie priestupkov bol postihnutý v dvoch prípadoch za priestupok proti majetku.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Berúc do úvahy tieto skutočnosti rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery súd uložil obžalovanému, za použitie ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov nepodmienečne, pričom pre výkon trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti bol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Súhrnný trest súd uložil z toho dôvodu, že trestná činnosť, ktorá je predmetom tohto rozsudku bola spáchaná dňa 10.08.2018, teda predtým ako vo veci Okresného súdu Prievidza č. OT 111/2019 zo dňa 05.09.2019, právoplatný dňa 20.09.2019, bol doručený obžalovanému trestný rozkaz dňa 05.09.2019. Súd zistil, že v prípade obžalovaného existujú dve príťažujúce okolnosti a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov) a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený), preto súd za použitia ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona (ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu), uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov nepodmienečne. Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu obžalovaného, spôsob spáchania činu, výšku spôsobenej škody, za trest za dostatočný, tento dostatočne vystihuje spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného. Súd zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. OT 111/2019 zo dňa 05.09.2019, právoplatný dňa 20.09.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. V rámci adhézneho konania súd rozhodol o povinnosti obžalovaného uhradiť poškodenej spoločnosti U., s.r.o., so sídlom Š. T. 1, Prievidza, IČO: XXXXXXXXX škodu vo výške 410 euro. Škoda bola v konaní zástupcom poškodenej strany riadne uplatnená a tiež bola v konaní preukázaná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.